

F. t. I. om erhvervsuddannelser

gen ikke tilstrækkeligt betryggende for uddannelsesaftalens parter.

Som en videreførelse af principperne i lærlingeloven og reglerne i efg-rets bekendtgørelsen foreslås derfor i *stk. 1* en bestemmelse om, at en uddannelsesaftale ikke kan ophøre ved *en af parternes erklæring, men kun hvis parterne er enige om det*. Uopsigeligheden modificeres dog i *stk. 2* (3 måneders prøvetid).

Til §§ 60 og 61

Selv om en uddannelsesaftale som udgangspunkt er uopsigelig, kan der dog være tilfælde, hvor det er nødvendigt at kunne bringe en aftale til ophør.

Lærlingeloven indeholder en udførlig opregning af grunde, der kan føre til lærekontraktens bortfald eller ophævelse.

Derimod indeholder efg-rets bekendtgørelsen meget enkelt formulerede regler om ophævelse på grund af væsentlig misligholdelse eller på grundlag af urigtige eller bristede, væsentlige forudsætninger. Hertil kommer en bestemmelse om, at aftalen bortfalder, hvis eleven udelukkes fra skoleundervisningen.

Til § 60

Bestemmelserne i *stk. 1 og 2* svarer til efg-rets bekendtgørelsens bestemmelser og knytter hæveadgangen til væsentlig misligholdelse og urigtige eller bristede, væsentlige forudsætninger. *Stk. 3* svarer ligeledes til efg-bestemmelserne, hvorefter der gælder en frist på 1 måned for at gøre hævegrunden gældende. *Stk. 4* præciserer, når den sammenholdes med § 57, stk. 1, nr. 2, at deltagelse i supplerende skoleundervisning ikke medfører hævebeføjelse, men alene kan begrunde forlængelse af uddannelsestiden.

Til § 61

Bestemmelsen medfører, at aftalen bortfalder i tilfælde, hvor eleven helt udelukkes fra skoleundervisningen. Bestemmelsen betyder ikke, at aftalen bortfalder, hvis eleven hjemsendes midlertidigt med henblik på senere fornyet gennemgang af skoleopholdet efter reglerne om supplerende undervisning, jf. § 50, stk. 1.

Til §§ 62 og 63

Twistigheder mellem et *læreforholds parter* afgøres som hovedregel ved *lærlingevoldgiftsret* efter lærlingelovens § 27, jf. bekendtgørelse nr. 202 af 10. april 1987. Twistigheder mellem parterne i en *efg-uddan-*

nelse afgøres af det *tvistighedsnævn*, der er nedsat i henhold til efg-lovens § 11.

Det foreslås, at *det under efg-loven etablerede tvistighedsnævn videreføres*. Behovet for at indbringe sager til afgørelse for nævnet kan også i fremtiden begrænses gennem regler om, at tvistigheder så vidt muligt søges forligt ved en indsats fra organisationerne i det faglige udvalg eller de lokale uddannelsesudvalg, jf. § 41, stk. 3. Det har i praksis vist sig, at der kan findes en løsning på et stort antal sager ad denne vej, i mange tilfælde ved lokale forligsforhandlinger.

Det samlede sagsantal for det nye tvistighedsnævn må derfor påregnes at blive noget mindre end summen af de hidtidige sager for lærlingevoldgiftsretterne og Tvistighedsnævnet.

Til § 62

Det er obligatorisk, at tvistigheder, som parterne ikke selv kan løse, før indbringelse for tvistighedsnævnet forelægges for det faglige udvalg, der skal søge at tilvejebringe *forlig*, jf. *stk. 1*.

Twistighedsnævnet kan også tage stilling til spørgsmål om erstatning til eleven ved overtrædelse af lovens bestemmelser i tilfælde, hvor der er strid, om en uddannelsesaftale overhovedet er indgået.

Det forudsættes, at det faglige udvalg så vidt muligt overlader til lokale organisationsrepræsentanter, eventuelt de lokale uddannelsesudvalg, jf. § 41, stk. 3, at udføre opgaven, eller at forligsmøderne i hvert fald gennemføres i lokalområdet.

Til § 63

Bestemmelsen handler om *Twistighedsnævnet* og dets sammensætning. Det foreslås fastsat, at formanden skal være dommer. Den nuværende formulering i efg-loven af kravene til formanden betyder stort set alene, at formanden skal være jurist. I praksis har formanden altid været dommer.

*Til § 64**Til stk. 2*

Nævnet kan – og kan på den anden side også kun – tage stilling til fortolkning af en kollektiv overenskomst, hvis nævnets faste medlemmer er enige derom. Der har i praksis vist sig behov for en regel til afgørelse af, hvorvidt sådanne spørgsmål afgøres af nævnet eller – eventuelt præjudicielt – skal henskydes til afgørelse ad almindelig fagretlig vej.